

Poia südda oli tuim, ja ähwardas, mida surema armoga wannemad, wend ja öed tedda kandsid ja juhhatacid, veel föwemals jäda. Mõnni päew enne Jürri-päwa läks Juhhan omma teed, ja jättis küsma süddamega, wannematte ja öedega Jummalaga; Küstaselle agga, kes ta märja silmaga ette astus, wennale lüt palluma, pöras temma selga ja läks. Keit perre sai joifo; üks liige olli nenda fui kuivand oks länni külest mahha lange nud. — Kurb issa wöttis kappist Bibli-ramato wälja, otsis ue Testamentis, ja hiffas luggema Lusa ramatus 15mas peatük, ärrakaddund poiast. Qui peatük sai loetud, ütles issa: Siin on ja minno ärraladdunud poia elso-te üllespandud nenda fui siin meie Ünnisteggia tähhendamisse sannadeiga on näituud, fuida temma waim igga innimest isse-ärraunes otsib ja temma järrel läib, ja tedda hea ja pahha läbbi Issa pole tömmab, — minna uðsun findlaste, et se fa minno poiaga saab sündima. Temma arm on suur ja lestab taugemasse fui meie möistus. Egga temma minno poego ei jäätta, lesti söma surjas maismas. Temma pörab warra eht issa faddunud poia jallad jälle issa maea pole. Töökame iggapäiw sellepärrast ommad täed palves üllesje, findla lotussega, et se aeg, mis meile on libbedaks witsals antud, lühendud saab, ja et se faddund poeg pea jälle meie seltsi tagasi tulleb. „Siinna agga, mo poeg Küstas,

ärra uniuesta mitte wenda ärra, anna teimale süddamest andefs, mis ta sinnule pahha on teinud, pallo temma eest Jummalad, et ta omma pattude sees mitte hulka ei lähhe, waid et ta ennast pörab ja iggawesse elo pärrijaks saab. Jummal on töötanud, meie palwed kusida, ja tehha ülle meie palwete ja möistuse. Ärra fa olle ühse selle peale, et fa, mo armas poeg, issa minno fäsko olled täitnud, ja nenda püüdnud ellada, fui pühha siiri sind lässib. Tullesta mele mis Jesus ütleb: Qui sinna leik olled teinud mis sinno kohhus on, peale selle pead ja tunnistama: minna ollen üks fölbimatta sullane, fest minna ollen teinud, mis mo kohhus olli.

Same nüüd nähha, kuhho Juhhan lähheb ja ludda temma läesi läib:

Enne fui külast wälja sai, läks ta — — — jah, ennä ei ja jutto seddapuhko weel löppetada, fest aeg ja pabber, mõllemad on otsas; jägo selle-pärrast muist teiseks forraks. Qui Jummal terwist annab, siis leiate tulleval aastal selle Täht-ramato sees löppetust. Jäme nüüd Jummalaga.